

Sygn. akt II Ca 46/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSR del. Katarzyna Michalak-Łabeńska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2018r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta K.

przeciwko A. S. , R. K. , małoletniemu O. K. reprezentowanemu przez matkę E. K., E. K.

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 30 listopada 2017r. sygn. akt I C 3725/17

1. oddała apelację
2. nie obciąża pozwanych kosztami postępowania apelacyjnego.

SSO Henryk Haak SSO Wojciech Vogt SSR del. Katarzyna Michalak-Łabeńska

UZASADNIENIE

Powód Miasto K. wniósł o nakazanie pozwanym A. S., R. K., małoletniemu O. K. i E. K., aby opuścili, opróżnili i wydali powodowi lokal mieszkalny nr(...) położony K. przy ulicy (...).

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 30 listopada 2017 r. nakazał pozwanym: A. S., R. K., maol. O. K. reprezentowanemu przez matkę E. K., E. K., aby opróżnili, opuścili i wydali powodowi Miastu K. lokal mieszkalny nr (...) położony w K. przy ulicy (...).

Orzekł o uprawnieniu pozwanych do otrzymania lokalu socjalnego, który zobowiązana jest zapewnić gmina właściwa ze względu na miejsce położenia lokalu.

Wstrzymał wykonanie opróżnienia lokalu wobec pozwanych do czasu złożenia przez gminę oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Orzekł również o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył powód zaskarżając go w części, tj. co do punktu II części dyspozytywnej wyroku. Zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 14 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego, poprzez jego błędną wykładnię, a w konsekwencji przyjęcie, że pozwany ad. 1-4 przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego, podczas gdy z całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z analizy sytuacji majątkowej pozwanych wynika zgoła przeciwny wniosek.

W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę wyroku przez orzeczenie o braku uprawnienia do otrzymania przez pozwanych ad 1-4 lokalu socjalnego i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów sąd biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób korzystania lokatora z lokalu oraz jego szczególną sytuację materialną i rodzinną może orzec o uprawnieniu lokatora do lokalu socjalnego.

Sąd Rejonowy mimo więc, że lokator nie spełnia wymogów z ust. 4 cytowanego artykułu ma prawo do przyznania mu lokalu socjalnego.

Sąd Rejonowy nie naruszył więc przepisu art. 14 ustawy o ochronie praw lokatorów. Ocena dokonana przez Sąd Rejonowy, że wskazana przez Sąd sytuacja materialna i rodzinna pozwanych uzasadnia przyznanie im lokalu socjalnego jest prawidłowa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 102 k.p.c.

Henryk Haak Wojciech Vogt Katarzyna Michalak - Łabeńska